

Zijn geliefkoosd verblijf was Hofwijk, eene buitenplaats tusschen Delft en Leyden, waar hij zoo gaarne zijne Muider vrienden om zich zag; doch zijne bezigheden lieten hem slechts zelden toe dit genot te smaken.

Toen Frederik Hendrik ten grave was gedaald, werd hij geheimschrijver van Willem II, en toen ook deze, zoo spoedig daarop, was overleden, zag hij zich genoodzaakt, ofschoon reeds meer dan zeventig jaren tellende, als gezant, Parijs en Londen te bezoeken, en vervolgens eene reis te doen naar Oranje, om 't bezit van dit vorstendom aan de wettige erfgenamen te verzekeren: eene zending, waarin hij naar wensch slaagde. Hij deed later, als geheimschrijver van Willem III, nogmaals eene reis naar Engeland, en mogt zich, kort na zijne terugkomst, verheugen zijn jeugdigen meester met de waardigheden zijner vaderen te zien bekleeden.

Nadat hij zich in zijne betrekking als geheimschrijver, welke hij onder drie Oranjes, twee en zestig jaar lang had vervuld, door zijn zoon Christiaan had zien vervangen, stierf Huygens, als een gelukkig grijsaard, in den hoogen ouderdom van een en negentig jaren.

JOANNES ANTONIDES VAN DER GOES.

1647—1684.

WERKEN.

Gedichten: IJstroom. — Bellone aen bant. — Gelegenheids gedichten, enz. Treurspel: Trazil of overrompelt Sina.

Volgens de eenvoudige gewoonte der vaderen ontving deze dichter, bij zijne geboorte, den naam Joannes Antoniszoon. Later ried hem een geleerde, die zijn heerlijken aanleg bespeurde, zich Antonides te noemen, en van der Goes, den naam zijner geboortestad, er bij te voegen.

Hij was vier jaar oud, toen zijne ouders Goes verlieten,

om zich in Amsterdam te vestigen, waar zij bij de gunstige gelegenheid, niets onbeproefd lieten, om hun zoon eene goede opvoeding te geven, en hem tot apotheker op te leiden. Hij maakte snelle vorderingen op de Latijnsche school en gaf weldra schoone blijken van zijn dichterkijk genie; want nadat hij zich eenigen tijd had bezig gehouden met de Latijnsche gedichten van de Groot en Heinsius met die der ouden te vergelijken, vervaardigde hij er zelf. Dan de roem, dien Vondel met de beoefening der Nederlandsche dichtkunst behaalde, spoorde hem aan zich liever op deze toe te leggen.

Antonides nam zijne plaats onder de dichters in met de uitgave van *Trazil*, welk treurspel de groote Vondel zoo schoon vond, dat hij er eenige gedeelten van overnam, en in zijn treurspel *Zungchin* plaatste. Deze eervolle onderscheiding deed zijne dichtader met nieuwen gloed vloeijen, en nu gaf hij een meesterstuk uit, *Bellone aen bant*, in welk gedicht hij den vrede van Breda, in 1667, bezingt. Vondel prees het zoo hoog, dat hij betuigde zijn naam er onder te willen zetten. Meer en meer aangemoedigd wordende, begon hij aan een groot gedicht, de *Y-stroom*, dat hij in 't licht gaf, eer hij den ouderdom van vier en twintig jaar had bereikt. Van alle zijden zwaaide men hem welverdiende lofuitingen toe, en de Heer van Heeraertsheyningen, een man van vermogen, was zoo opgetogen door de voortbrengselen van dit jeugdig vernuft, dat hij besloot den dichter in diens verdere vorming krachtig bij te staan. Door toedoen van genoemden Heer bezocht Antonides de hoogeschool te Utrecht, waar hij de geneeskunde bestudeerde, en in korten tijd tot doctor promoveerde.

Nu meende hij zich ergens als geneesheer te gaan vestigen, en zijne vrije uren aan letteroefeningen te wijden, doch zijn beschermer, die gaarne in zijne tegenwoordigheid verkeerde, verkoos hem bij zich te hebben. Alzoo bleef hem weinig tijds over om aan zijne neiging voor poëzij te voldoen, en was hij buiten staat om een stichtelijk werk te schrijven, gelijk hij in de voorrede van zijn *Y-stroom*

had beloofd. Toen de Heer van Heeraertsheyningen lid van den zeraad te Rotterdam was geworden, wist hij Antonides tot secretaris bij dat ligchaam te doen benoemen, en niet lang daarna trad onze dichter in 't huwelijk.

Kort voor de voltrekking daarvan gevoelde hij lust het te bezingen, en deelde zijn voornemen daartoe mede aan een vriend, die hem kwam bezoeken. Deze zet hem er toe aan, en onder 't spreken gaat Antonides de kamer op en neêr wandelen. Het gesprek staakt; zijn vriend bemerkt dat hij in geestvervoering geraakt, en grijpt nog in tijds naar papier en pen, om de dichtregelen, die Antonides uitspreekt, te kunnen opteekenen.

Het verkeer met zijn weldoener ontnam Antonides, ook na zijn huwelijk, den noodigen tijd om naar lust en aanleg de poëzij te beoefenen, en hij was nog slechts zeven en dertig jaar, toen de dood voor goed een einde er aan maakte. De misslagen in zijne eerste stukken had hij zelf reeds leeren inzien, en hij waarschuwde anderen er voor: wat ware er dus niet van hem te wachten geweest, indien hij later ten grave was gedaald!

HUBERT CORNELISZOOM POOT.

1689—1733.

WERKEN.

Minnedichten. — Veld- en Zeezangen. — Lof- en Lijkdichten. — Bijbelstoffen, enz.

Deze beroemde dichter der natuur werd te Abtswoude, nabij Delft, geboren. Zijn vader, een welgesteld landbouwer, zond hem naar Schipluide ter schole, waar hij in den beginne geene groote blijken van leerzaamheid gaf. Later evenwel toonde hij zijne meerdere geestontwikkeling boven de andere scholieren, doch hij werd vroegtijdig van school genomen, om zijn vader in den landbouw bij te staan.

Nu bestee
versjes, wa
alras in, d
wijzing ou
de rederijke
dat hij bij d
markt was,
enige boeke
legde hij van
dag, studeer
tot den aan
hij kon bes
tijd, dat zij
dien hij lar
Zijne stu
eerste wer
'i besluit n
vernieuwig
van looft t
bundel me
letterden t
Menig be
ster aan N
leeren kenn
den dichter
van een een
hij zich op z
staan, dat hi
de hooge ach
zijne nederig
zienlijke lied
In 1729 g
manschap va
naam reeds z
mede te werk
boemel van al
beelden of B